

ikke være tilstræffeligt Motiv til denne Embedsforøgelse, fordi det naturligtvis er en Skønssag, hvor mange Breve man vil skrive. (Modsigelse). I det mindste er det til Dels en Skønssag. Jeg tror ikke, at man uden at vide det mindste om Indholdet eller Arten af disse Breve kan bygge en virkelig Begrundelse af Nødvendigheden for Oprettelsen af et saadant Embede paa Antallet af Brevene. Men jeg skal ikke forbyde mig videre dertil.

Brandes: Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Ma-ribo Amts 5te Valgtres (N. S. Larsen), som ilde sin Ordfører, hvis Fortrinlighed han i øvrigt stærkt anerkendte, til Hjælp. Det ærede Medlem syntes mig at gøre en Forfælskelse mellem Kirkeraadets og Jærnbanaeraadets Ulovlighed, idet han henviste til, at Folketingsloven ved en Afstemning, som jeg ogsaa har taget Del i, i sin Tid fastslog Kirkeraadets Ulovlighed. Jeg kan umulig tro, at det ærede Medlem vil opretholde denne Ansættelse. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem altsaa vil hævde den Opfattelse, at Jærnbanaeraadet virkelig skulde være mindre ulovligt end Kirkeraadet. Men hvis dette er det ærede Medlems Mening, synes jeg, at han bør sige det rent ud, thi saa vide vi, at vi have ham i en helt anden Stilling til Jærnbanaeraadet end til Kirkeraadet. For os andre har det, at Folketinget direkte har udtalt sin Dom over Kirkeraadet, men ikke over Jærnbanaeraadet, intet at betyde, særlig naar Hensyn tages til, at dette sidste Raad oprettedes paa en Tid, hvor Kampstillingen mellem Regeringen og Folketinget ikke var saa udpræget, og hvor der i Tinget var nogenlunde Enighed om, at det ikke kunde nytte at foretage den Art af Demonstrationer, som man havde foretaget over for Kirkeraadet. Men hvis det ærede Medlem altsaa mener, at Jærnbanaeraadet er mindre ulovligt end Kirkeraadet, vil jeg ønske, at det ærede Medlem vil udtale sig om og nærmere begrunde Forfælskelsen mellem disse to Ting. At det i det ene Tilfælde er Kirkeministeren og i det andet Tilfælde Indenrigsministeren, som opretter sit Raad, tilstaar jeg, er for mig Hov-pom, jeg kan ikke dertil se nogen Forfælskelse paa Ulovligheden. Det var dette, det ærede Medlem begyndte med. Men dernæst var der en anden Sætning, som det ærede Medlem søgte at fastslaa, nemlig den, at der var Forfælskelse paa, om man i og for sig spurgte om et oprettet Raad, eller om man udbad sig Oplysninger om et saadant Raads Stilling til en enkelt Sag. Jeg vil sige derom, at for det første ved det ærede Medlem intet

om, hvad der var vort Motiv til at udbede os Kirkeraadetsprotokollen. Det ærede Medlem siger, at det var for at lære Kirkeraadets Stilling til den enkelte Sag at kende. Hvorfra ved det ærede Medlem det? Det ærede Medlem har ikke været Medlem af Udvalget og kan intet vide om, hvad der skete i Udvalget, og endnu mindre om, hvad der var vort Motiv til at stemme for det Forslag, som blev stillet af det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgtres (Falkenstjerne). Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem gør sig megen Ulejlighed for at læse i andre Menneskers Tanker og Hjertier og søger at fortolke det, han saaledes læser, paa den Maade, som passer ham bedst. Men her er der dog en Grænse for det ærede Medlems Videbegærlighed og Interesse. Han kan ikke vide, hvorfor vi stemte for dette Forslag. Vort Motivering kan jo f. Eks. have været den, at vi ønskede, at der skulde foreligge et fylldigt Bevis for dette Kirkeraadets Ulovlighed og for dette Kirkeraadets Unytte. Det kan det ærede Medlem ikke vide noget som helst om. Men hvorledes for øvrigt dette skal kunne bevise, at der er Forfælskelse paa de to Spørgsmaal, der har været Tale om, og paa de forskellige Udvalgs Fremgangsmaade, stylder det ærede Medlem ogsaa en Udtalelse om. Det er sikkert, at Jærnbanaerudvalget spurgte i sin Tid om, hvorvidt Ministeren agtede at opretholde Jærnbanaeraadet, og dermed anerkendte Udvalget selve Jærnbanaeraadets Eksistens, medens den ærede Ordfører nu sagde i sin Tale, at han overhovedet ikke vilde gaa hen og spørge om noget Kirkeraad for ikke at komme i den uheldige Stilling at anerkende dets Eksistens. Den ærede Minister opfattede ogsaa ganske rigtig Jærnbanaerudvalgets Forespørgsel, idet han svarede med at sende den kongelige Resolution om dets Oprettelse og dernæst Uddrag af dets Forhandlinger. Og en Ting er det her værd at lægge Mærke til, nemlig at Formanden for Jærnbanaerudvalget, det ærede rene Medlem fra Assens (Berntsen), aftrykte i Betænkningen den kongelige Resolution om Jærnbanaeraadet. Den staar i Tillæg B. for 1888—89, Sp. 3119, Bilag 11 A. Man har der aftrykt Anordningen af 29de September 1888 angaaende Oprettelsen af Jærnbanaeraadet. Det forekommer mig dog at være en ret kraftig Anerkendelse af dets Eksistens, og en Indgaaen paa, at det overhovedet er til og er oprettet og virker, naar man er saa venlig at aftrykke til Oplysning for Medlemmerne den kongelige Anordning om Raadets Oprettelse. I de Bilag, som høre dertil, kommer desuden den Forhand-